

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Via Lactea Sive Institutiones Iuris Canonici

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Tit. XXVI. De Præbendis, & aliis Beneficiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94613)

remittitur; quoniam concessio libertatis efficit, ut ordinatio fiat; quinimmo & facta tenet, etiam si Dominus fortasse ignorasset, *c. Si servus sciens, § 4. d. Et ibi vide per tot.* Hinc etiam Clericus alterius Diocesis cum licentia Ordinarii ordinatur, *cap. 1. sess. 7. & c. 2. sess. 14. in Conc. Trid.*

Delictum autem commissum, si notorium est, veluti homicidium ex voluntate commissum, dispensationem non meretur, *c. 7. sess. 24. in Conc. Trid.* Si vero est homicidium sine culpa perpetratum, non est necessaria dispensatio, quod si culpa præcessit, tunc secundum qualitatem homicidii fit dispensatio cum majori, vel minori difficultate, *c. Lata, c. Continebatur, de Homicid.* Id tamen verum est, quod si quis delictum commiserit, postquam est ordinatus in susceptis ordinibus, toleratur, sed administratio interdicitur, *c. Studeat, § 0. d.* Cæterum si quis secundario mortem alicujus procuraverit, veluti si prosequendo propriam offensam ipsum Judici detulerit delinquentem, qui fuerit postea ad mortem damnatus, potest dispensationem obtinere, *c. Postulanti, extr. de Homicid.* Idem dicitur de Furibus, namque etiam cum his potest dispensari, intervenientibus his quinque suprarelatis, *c. Non dicatis, 12. q. 1. c. Laici, 33. d. c. Tantis, d. 81.* Qui simoniaco ordinati sunt, regulariter dispensationem non solent obtinere, sed cum maxima difficultate. Goffr. in Rubr. extr. de Simon. num. 27. Quod ad tertiam causam Rebaptizati necessitate si in fide perseveraverint, iuste ordines suscipiunt. Arg. tex. in cap. Cum per Bellicam, 34. d. 1. c. Tunc valere, de Consecrat. dist. 4. Similiter cum filiis illegitimis dispensatur, *c. 1. de Filiis Presbyt.* Quod tandem ad laesionem, quando est modica, dispensatio non difficiliter obtinetur; si maxima tunc secus, veluti si quis oculum amisisset, tunc enim cum maxima difficultate obtineretur dispensatio. Id tamen est verum, quod si collati sunt ordines, ordinatio non retractatur, sed executio suspenditur, *cap. 2. c. seq. de Cler. agrot. ut supra diximus.*

Quod ad Postremum: Si de minoribus ordinibus tractatur in quibusdam casibus Episcopus potest dispensare, secus si de majoribus, *c. Continebatur, c. Ad audientiam, de Homicid.* Ulterius potest etiam dispensare Legatus de Latere, quia quod non est specialiter reservatum Summo Pontifici, intelligitur Legato concessum, *c. Nisi, de Offic. Legat.* Insuper regulariter Summus Pontifex est ille, qui dispensare potest. Idque facit ratione concurrente, veluti si membrum deficiat, vel alia causa, quæ ordinationem impediat, & maximi sit momenti, concurrat, *c. Speculator, §. Nunc breviter, de Dispensat.*

TIT. XXVI.

De Prabendis, & aliis Beneficiis.

Uldimus de his, qui possunt ad ordines promoveri, sed quia illis, qui promoventur, Prabendæ, seu beneficia conceduntur, ob id nunc tractatur de hac materia. Et pro tituli intelligentia videbimus:

1. Quid sit Beneficium?
2. Quid Prabenda?
3. Quibus Beneficia concedantur?
4. A Quibus?
5. Quot modis?

Quod ad Primum: Beneficii nomen æquivocum est, sed in nostro titulo præferunt Prabendas, & dignitates Ecclesiasticas, & potest dici Ecclesiasticum Beneficium (de quo tractamus,) ut sit distincta, & spiritali munere consueta Jurium Ecclesiarum portio, certis adibus sacris in hoc assignata, ut perpetuo ad vitam utendo Clerico legitime assignetur. Tholman. in suo tractatu Syntagm. Juris, lib. 17. c. 2. n. 2.

Vel potest dici Ecclesiæ concessio, utilitatem fructuum, que reddens, ibid.

Quod ad Secundum: Prabenda primo loco significat perceptionem quandam fructuum à canonicato sejunctam, quæ etsi de rebus Ecclesiasticis detur, tamen non ratione officii, sed laboris temporalis de Ecclesiâ benemeritis conceditur, *c. fin. extr. de Magist.* Secundo modo Prabenda sub nomine beneficii continetur, *c. Pro illorum, c. fin. de Prabend.* Et est Jus percipiendi proventus Ecclesiasticos alicui tanquam Uni de Collegio competens, & ex Canonica procedens, *§. Prabenda, hic, c. Relatum, de Prabend.* Non enim debet esse quis Canonicus sine Prabenda; & fuit inventa Prabenda, ut ille, qui Altari servit, possit de Altaris redditu victum percipere, *§. Cum enim, infra eod. hoc tit.*

Quod ad Tertium: Prabendæ, & beneficia conceduntur illis, qui sunt ordinati, & Clero adscripti, & illis potissimum, qui per se possunt in Ecclesiâ deservire, & munus inunctum explicare, *c. 1. 2. sess. 24. in Conc. Trid.* vel ut inquit Goffredus in Summa in Rubric. n. 2, conceditur idoneæ personæ, quæ resideat in loco, & curam ejus valeat per se exercere, *c. Relatum, extr. de Cler. non resid.*

Quod ad Quartum: Regulariter prabendæ conceduntur à Prælo Ecclesiæ, in qua prabenda vacat, *cap. Ex frequentibus, &c. Ad decorem, de Institut.* Verum tamen est, quod interdum de consuetudine in contrarium observatur, *c. Cum Ecclesiâ, de Elect. extr. de Concess. Prab. c. Nulla;* quoniam interdum Prælatus cum Capitulo, interdum autem Capitulum beneficia confert, *d. c. Nulla, & sunt text. inc. 1. 2. 3. &c. Novit, De his, qui sunt à Præl. sine cons. capit. ubi Prælatus solus confert, d. cap. Cum Ecclesiâ, ubi Capitulum solum sine Prælo confert:* sed de Jure communi Prælatus unâ cum Capitulo suo institutiones, & concessionem facere debet, *d. c. 1. 2. 3.* Verum tamen est, quod si tractatur de Dignitatibus, collatio pertinet ad Summum Pontificem, qui in Beneficialibus est Dominus, *c. Cuncta 9. q. 3.*

Quod ad Postremum: Duobus modis conceduntur Beneficia, & Prabendæ: Institutione, & Collatione: de quibus infra dicemus. Hoc tamen est advertendum, quod concessio debet fieri purè; & sine aliqua pactione, & diminutione, *c. Un. extr. Ut Eccles. Benef.* Et adverte, neminem esse ordinandum, qui non habeat Prabendam, vel Beneficium aliquod; & si Episcopus aliquem inopem ordinarerit, tenetur illi præstare necessaria, donec ei aliquam Prabendam, vel Beneficium assignet, *c. Episcopus, extr. eod. & de hoc est c. 2. in Decret. de Reformat. sess. 21. in Concil. Trid.* Verum si quis habeat Patrimonium sufficiens potest ordinari ad titulum Patrimonii, ut in Concil. Trid. d. sess. 21. c. 3. in Decret. Reformat.

TIT. XXVII.

De Collationibus.

Quoniam inferiora Beneficia conceduntur vel per Collationem, vel per Institutionem, cum Collatio videatur præcedere tanquam pendens ex arbitrio Superioris, ob id nunc agitur de Collatione: & pro tituli expeditione videbimus:

1. Quid sit Collatio?
2. Quot modis fiat?
3. Qui possint conferre?
4. Quæ Ecclesiæ conferantur?
5. Intra qua tempora?
6. Quæ sint in Collatione observanda?

Quod ad Primum: Collationis verbum æquivocum est: significat enim contributionem bonorum à Præatore institutam: & quasi communica-